

ninger, og det bestyrker selvfølgelig min mistanke om, at ikke alt er, som det skal være; det er da klart. Så jeg vil godt bede om en lidt mere præcis forklaring fra et af de partier, der muligvis har fået noget at vide i Kontroludvalget.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hvad jeg har fået at vide af Kontroludvalget, kunne jeg ikke drømme om at fortælle i offentlighed og slet ikke til hr. Keld Albrechtsen.

Hr. Keld Albrechtsen har den grundlæggende holdning, som er i modsætning til den holdning, jeg og Det Konservative Folkeparti har, at når man har en efterretningstjeneste, hvad enten det er politiets eller forsvarrets, er det et sted, hvor man ansætter en række forbrydere, som kun har én ting i hovedet, og det er at skade danske interesser mest muligt. Jeg har den grundlæggende modsatte opfattelse, og alle dem, jeg har talt med, og den viden, jeg har, siger mig, at min opfattelse er rigtig. Det er nogle fornuftige, modne, voksne mænd og kvinder, som i deres arbejde er med til at sikre, at dette demokrati overlever bedst muligt til gavn for de fleste, ja, selv for hr. Keld Albrechtsen.

Men jeg kan ikke garantere, at der ikke kan være én af de mange hundrede ansatte, som indimellem en enkelt gang bryder en lov eller en bestemmelse; det er der også folketingsmedlemmer der gør. Men dertil er der kun én ting at sige: Dem skal vi komme efter, dem skal vi smide ud, dem skal vi straffe, osv. Jeg kan ikke give nogen garanti, for sådan er verden jo ikke skruet sammen, men generelt er jeg glad for, at vi har de to efterretningstjenester.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Det er ikke første gang, vi diskuterer Echelon, og det er heller ikke første gang, vi hører regeringen benægte kendskab til Echelon.

Det er blevet til en ordleg: Eksisterer Echelon eller eksisterer Echelon ikke? For os at se en meget uværdig ordleg om et problem, som er ganske omfattende.

De mange oplysninger, der er kommet frem, viser, at det i stort omfang er muligt at aflytte elektronisk kommunikation, og at det foregår i stor skala, i så stor skala, at det faktisk er svært at forestille sig. Det er alvorligt, for den aflytning, der foregår, er rettet imod kommunikati-

onsmedier, der også anvendes til civil kommunikation. Med andre ord kan det, vi normalt betragter som vores private rum, hvor vi kan føre en samtale inden for hjemmets fire vægge, ikke være privat, når vi anvender elektronisk kommunikation, for så udsættes den for organiseret aflytning.

Kald det Echelon eller kald det noget andet, det er faktisk ligeegyldigt. Det, der er afgørende, er, at vi som borgere ikke kan være sikre på, at vi kan kommunikere, uden at der er nogen, der lytter.

Det er så ikke sikkert, at de, der lytter, bruger det, men det er sikkert, at de kan lytte.

Sådanne aflytningsmuligheder rammer selvfølgelig klart dem, der har en kommunikation, hvor en tredjepart kan have interesse i kommunikationen. Det er erhvervslivet, der er udsat, og det er politisk aktivitet. Det er en ganske alvorlig ting også for et demokratisk samfund.

Det er et potentielt overvågningssamfund, vi står over for, som egentlig hører totalitære regimer til, men som ethvert demokratisk samfund bør bekæmpe med alle mulige tilgængelige midler.

Hvad oplever vi så? Ja, så oplever vi faktisk en regering, der har mest travlt med at benægte, at den kender noget til Echelon. En leg med ord, der dækker over problemet, som er ganske alvorligt for demokratiske principper og også for retten til privatliv.

Vi synes i SF, det havde klædt regeringen, hvis den havde sagt: Det her er et problem. Vi skal gøre noget ved det. Vi skal sørge for, at folk får oplyst, hvad det er, der er muligt, hvad det er, de kan blive udsat for.

Vi vil ikke afvise i SF, at der faktisk foregår en sortering af disse informationer, således at de ikke bliver brugt. Men vi synes, det ville have klædt regeringen, at den også fortalte befolkningen, hvad det er for noget, man har gang i, hvad det er for en sortering, man så foretager, og hvad det er, folk risikerer, hvis de oplysningerne, der bliver indsamlet, bliver misbrugt.

Vi synes også, det ville have klædt regeringen, hvis den mere alvorligt havde arbejdet på at sikre borgerne mod at blive aflyttet.

Vi har dog set noget, jeg godt vil sige er positivt. Vi har set en positiv holdning fra regeringen det sidste års tid til halvandet, et skift, hvor den har ændret holdning til kryptering og har sagt, at nu vil den godt arbejde for kryptering.

Men det er faktisk mest blevet til noget med en holdning. Det er faktisk lidt svært at se den